

Sixth Sunday after Pentecost
Commemoration of the Holy Fathers of the
First Six Ecumenical Councils

Commemoration of Venerable Macrina, sister of Saint Basil the Great (380); Venerable Dios, abbot, of Antioch (430); Venerable Paisius of the Kyiv Caves Abbey (14th century).

1 August, 2021

Epistle reading from *The Epistle* [letter] of *Saint Paul the Apostle to the Romans* 12:6-14

- Rom 12:6** Having gifts that differ according to the grace given to us, let us use them: if prophecy, in proportion to our faith;
Rom 12:7 if service, in our serving; the one who teaches, in his teaching;
Rom 12:8 the one who exhorts, in his exhortation; the one who contributes, in generosity; the one who leads, with zeal; the one who does acts of mercy, with cheerfulness.
Rom 12:9 Let love be genuine. Abhor what is evil; hold fast to what is good.
Rom 12:10 Love one another with brotherly affection. Outdo one another in showing honor.
Rom 12:11 Do not be slothful in zeal, be fervent in spirit, serve the Lord.
Rom 12:12 Rejoice in hope, be patient in tribulation, be constant in prayer.
Rom 12:13 Contribute to the needs of the saints and seek to show hospitality.
Rom 12:14 Bless those who persecute you; bless and do not curse them.

In commemoration of the Holy Fathers of the First Six Ecumenical Councils, an *Epistle* reading from *The Epistle* [letter] of *Saint Paul the Apostle to the Hebrews* 13:7-16

Heb 13:7 Remember those leading you, who have spoken to you the Word of God, whose faith follow, considering the end of *their* conduct:

Неділя Шоста після П'ятидесятниці
Помин Святих Отців Перших Шести
Вселенських Соборів

Помин Преподобної Макрини, сестри святителя Василя Великого (380); Преподобного Дія (430); Преподобного Паїсія Печерського, в Дальніх печерах Київської Лаври (XIV століття).

1 серпня, 2021

Читання *Апостола* з *Послання* [листа] *св. апостола Павла до Римлян* 12:6-14

- Рим 12:6** І ми маємо різні дари, згідно з благодаттю, даною нам: коли пророцтво то виконуй його в міру віри,
Рим 12:7 а коли служіння будь на служіння, коли вчитель на навчання,
Рим 12:8 коли втішитель на потішання, хто подає у простоті, хто головує то з пильністю, хто милосерджує то з привітністю!
Рим 12:9 Любов нехай буде нелицемірна; ненавидьте зло та туліться до доброго!
Рим 12:10 Любіть один одного братньою любов'ю; випереджайте один одного пошаною!
Рим 12:11 У ревності не лінуйтеся, духом палайте, служіть Господеві,
Рим 12:12 тіштесть надією, утиски терпіть, перебувайте в молитві,
Рим 12:13 беріть уділ у потребах святих, будьте гостинні до чужинців!
Рим 12:14 Благословляйте тих, хто вас переслідує; благословляйте, а не проклинайте!

У помин Святих Отців Перших Шести Вселенських Соборів, читання *Апостола* з *Послання* [листа] *св. апостола Павла до Євреїв* 13:7-16

Євр 13:7 Спогадуйте наставників ваших, що вам говорили Слово Боже; і, дивлячися на кінець їхнього життя, переймайте їхню віру. >>

Heb 13:8 Jesus Christ the same yesterday and today and forever.
Heb 13:9 Do not be carried about with different and strange doctrines, for *it is* good for the heart to be established with grace, not with foods, in which those who have walked *in them* were not helped.
Heb 13:10 We have an altar of which they have no right to eat, those who serve the tabernacle.
Heb 13:11 For the bodies of those animals, whose blood is brought into the *Holy of Holies* by the high priest for sin, are burned outside the camp.
Heb 13:12 Therefore Jesus also, so that He might sanctify the people through His own blood, suffered outside the gate.
Heb 13:13 Therefore let us go forth to Him outside the camp, bearing His reproach.
Heb 13:14 For here we have no continuing city, but we seek one to come.
Heb 13:15 By Him, then, let us offer the sacrifice of praise to God continually, that is, *the fruit of our lips*, confessing His name.
Heb 13:16 But do not forget to do good and to share, for with such sacrifices God is well pleased.

A reading of *Holy Scripture* from *The Gospel of Saint Matthew the Apostle* 9:1-8

Mat 9:1 And getting into a boat He crossed over and came to His own city.
Mat 9:2 And behold, some people brought to Him a paralytic, lying on a bed. And when Jesus saw their faith, He said to the paralytic, "Take heart, my son; your sins are forgiven."
Mat 9:3 And behold, some of the scribes said to themselves, "This man is blaspheming."
Mat 9:4 But Jesus, knowing their thoughts, said, "Why do you think evil in your hearts?
Mat 9:5 For which is easier, to say, 'Your sins are forgiven,' or to say, 'Rise and walk?'
Mat 9:6 But that you may know that the Son of Man has authority on earth to forgive sins"

Євр 13:8 Ісус Христос учора, і сьогодні, і навіки Той Самий!
Євр 13:9 Не захоплюйтеся всілякими та чужими науками. Бо річ добра зміцнити серця благодаттю, а не стравами, що користи від них не одержали ті, хто за ними ходив.
Євр 13:10 Маємо жертівника, що від нього годуватися права не мають ті, хто skinії служить,
Євр 13:11 бо котрих звірят кров первосвященик уносить до святині за гріхи, тих м'ясо палиться поза табором,
Євр 13:12 тому то Ісус, щоб кров'ю Своєю людей освятити, постраждав поза брамою.
Євр 13:13 Тож виходьмо до Нього поза табір, і наругу Його понесімо,
Євр 13:14 бо постійного міста не маємо тут, а шукаємо майбутнього!
Євр 13:15 Отож, завжди приносьмо Богові жертву хвали, цебто плід уст, що Ім'я Його славлять.
Євр 13:16 Не забувайте ж і про добродійність та спільність, бо жертви такі вгодні Богові.

Читання *Святого Письма* з *Євангелії святого апостола Матвія* 9:1-8

Мт 9:1 І, сівши до човна, Він переплинув, і до міста Свого прибув.
Мт 9:2 І ото, принесли до Нього розслабленого, що на ложі лежав. І, як побачив Ісус їхню віру, сказав розслабленому: Будь бадьорий, сину! Прощаються тобі гріхи твої!
Мт 9:3 І ось, дехто із книжників стали казати про себе: Він богозневажає.
Мт 9:4 Ісус же думки їхні знав і сказав: Чого думаєте ви лукаве в серцях своїх?
Мт 9:5 Що легше, сказати: Прощаються тобі гріхи, чи сказати: Уставай та й ходи?
Мт 9:6 Але щоб ви знали, що прощати гріхи на землі має владу Син Людський, тож

>>

—He then said to the paralytic--"Rise, pick up your bed and go home."

Mat 9:7 And he rose and went home.

Mat 9:8 When the crowds saw it, they were afraid, and they glorified God, who had given such authority to men.

In commemoration of the Holy Fathers of the First Six Ecumenical Councils,
a reading of *Holy Scripture* from *The Gospel of Saint John the Apostle* 17:1-13

Joh 17:1 Jesus spoke these words and lifted up His eyes to Heaven and said, Father, the hour has come. Glorify Your Son so that Your Son also may glorify You,

Joh 17:2 even as You have given Him authority over all flesh so that He should give eternal life to all You have given Him.

Joh 17:3 And this is life eternal, that they might know You, the only true God, and Jesus Christ whom You have sent.

Joh 17:4 I have glorified You upon the earth. I have finished the work which You have given Me to do.

Joh 17:5 And now Father, glorify Me with Yourself with the glory which I had with You before the world was.

Joh 17:6 I have revealed Your name to the men whom You gave to Me out of the world. They were Yours, and You gave them to Me, and they have kept Your word.

Joh 17:7 Now they have known that all things, whatever You have given Me, are from You.

Joh 17:8 For I have given to them the Words which You gave Me, and they have received *them* and have known surely that I came out from You. And they have believed that You sent Me.

Joh 17:9 I pray for them. I do not pray for the world, but for those whom You have given Me, for they are Yours.

Joh 17:10 And all Mine are Yours, and Yours are Mine; and I am glorified in them.

каже Він розслабленому: Уставай, візьми ложе своє, та й іди у свій дім!

Мт 9:7 Той устав і пішов у свій дім.

Мт 9:8 А натовп, побачивши це, налякався, і славив Бога, що людям Він дав таку владу!...

У помин Святих Отців Перших Шести Вселенських Соборів,
читання *Святого Письма* з *Євангелії святого апостола Івана* 17:1-13

Ів 17:1 Одного разу, звів Ісус очі Свої до неба і сказав: Отче! Прийшов час: прослав Сина Твого, щоб і Син Твій прославив Тебе,

Ів 17:2 Як Ти дав Йому владу над усякою плоттю, щоб усьому, що Ти дав Йому, Він дав життя вічне.

Ів 17:3 Це ж є життя вічне, щоб знали Тебе єдиного істинного Бога і Того, що Ти послав, Ісуса Христа.

Ів 17:4 Я прославив Тебе на землі, звершив діло, що Ти дав Мені, щоб Я вчинив;

Ів 17:5 І тепер прослав Мене Ти, Отче, у Себе тією славою, що Я мав у Тебе перше, ніж настав світ.

Ів 17:6 Я виявив ім'я Твоє людям, що Мені Ти із світу їх дав. Твоїми були вони, і Ти дав їх Мені, і вони зберегли Твоє слово.

Ів 17:7 Тепер зрозуміли вони, що все, що тільки Ти дав Мені, є від Тебе;

Ів 17:8 Бо слова, що Ти Мені дав, Я їм дав, і вони прийняли і зрозуміли істинно, що Я зійшов од Тебе, і увірували, що Ти Мене послав.

Ів 17:9 Я за них благаю; не за світ благаю, а за тих, що Ти дав Мені, бо Вони Твої.

Ів 17:10 І все Мое Твоє, і Твоє Мое, і Я прославився в них.

>>

Joh 17:11 And now I am in the world no longer, but these are in the world, and I come to You, Holy Father. Keep them in Your name, those whom You have given Me, so that *they* may be one as *We are*.

Joh 17:12 While I was with them in the world, I kept them in Your name. Those that You have given Me I have kept, and none of them is lost, but the son of perdition, that the Scripture might be fulfilled.

Joh 17:13 And now I come to You, and these things I speak in the world that they might have My joy fulfilled in them.

Ів 17:11 І Я вже не в світі, вони ж в світі, а Я до Тебе йду. Отче Святий! Збережи їх у ім'я Твоє, тих, що Ти дав Мені, щоб вони були одно, як і Ми.

Ів 17:12 Коли Я був з ними в світі, то беріг їх у ім'я Твоє; тих, що Ти дав Мені, Я охоронив, і ніхто не загинув з них, тільки син погибельний, щоб збулося писання.

Ів 17:13 Тепер же до Тебе йду, і говорю це у світі, щоб мали вони радість Мою у собі повну.

